

Den burde udstrække sit Tilsyn til Funktionærerne og kræve en Forbedring af deres Forhold. Der trænges fremdeles til det til Trods for, at enkelte Baner have vist sig imødekommende og forhandlet eller givet Tilsagn om Forbedringer. Der er fremdeles Grund for Staten til at beskæftige sig med disse Forhold, og i alle Tilfælde er der, som fremhævet i sidste Samling, al mulig Grund for Staten til ikke at give nye Koncessioner uden at sikre sig Indflydelse paa Funktionærernes Løn og øvrige Arbejdsvilkaar.

Der er et andet Spørgsmaal, jeg ønsker at rette til den højtærede Minister for offentlige Arbejder. Det drejer sig om den østsjællandske Jernbane, som i særlig Grad interesserer min Valgkreds. Regeringen foreslog i forrige Samling, at Staten skulde overtage denne Bane. Staten maa nu udrede en Rentegaranti, der andrager saadant noget som 80,000 Kr. om Aaret. Forslaget om Overtagelsen blev imidlertid stemt ned i Landstinget, men der antydedes der en Løsning ad anden Vej. I Landstingets Betænkning vedrørende Jernbaneforslagene siges det, at man ikke vil vedtage Forslaget om Statens Overtagelse af denne Bane, „idet“ — saaledes hedder det i Tillæg B. Sp. 3419 — „man bemærker, at der her foreligger et finansielt Spørgsmaal, hvis Afgørelse er uafhængig af denne Lovs Vedtagelse“. Og Ordføreren i Landstinget udtalte, det findes i Landstingstidende Spalte 2101: „Banen ligger der, og det kan ordnes senere enten paa Finansloven eller ved en særlig Lov som et finansielt Spørgsmaal“. Endelig udtalte den daværende Trafikminister sig derom, det findes Spalte 2134, saaledes i Anledning af, hvad der var høvedt fra Ordføreren og i Betænkningen om, at Spørgsmaalet vilde kunne løses paa anden Maade, særlig paa Finansloven: „Det er en Anvisning, som jeg selvfølgelig vil have i Erindring og eventuelt tillade mig at benytte mig af“. Jeg haaber, at den nuværende Minister for offentlige Arbejder vil være behjælpelig med at løse Spørgsmaalet paa den af Landstinget og af den daværende Trafikminister antydede Maade. Det er dog ret uforsvarligt, at Staten hvert Aar skal give 80,000 Kr., for at Aktionærerne kunne faa deres Rente. Befolkningen vil selvfølgelig med stor Tilfredshed se Banen overgaa til Staten, der langt bedre kan indrette Driften paa en Maade, der stemmer med Befolkningens Interesser.

Ved Behandlingen af Jernbanelovene i Fjor blev det omtalt, at Banen var i høj

Grad slet, og at det var en kostbar Foranstaltning at overtage den, da den helt eller delvis maatte lægges om. Jeg skal indrømme, at Banen er i høj Grad farvelig. Der er meget slette Forhold baade med Hensyn til Stationer og Materiel. Allerede af den Grund forekommer det mig rimeligt, at Staten bidrog til en Forbedring, og i saa Fald henstiller jeg, om der ikke kunde være Grund til at gaa over til elektrisk Drift paa denne Bane, det er ganske sikkert muligt at gøre det forholdsvis billigt. Og Banen maa jo ikke blot opretholde den lokale Trafik, som der nu drives, men det vilde ogsaa have betydelige Fordele at faa en Slags gennemgaaende Tog indførte, hvad der vanskelig vilde kunne lade sig gøre ved den nuværende Driftsmaade. Jeg tror derfor, at det er Overvejelse værd, om ikke Indførelse af elektrisk Drift her vil være i høj Grad formaalstjenlig. Jeg gentager mit Spørgsmaal, om den nuværende Trafikminister ligesom sin Forgænger vil være tilbøjelig til at tage sig af denne Overtagelse fra Statens Side.

Der er et andet Spørgsmaal fra min Valgkreds, som jeg vil tillade mig at berøre overfor den højtærede Minister for offentlige Arbejder, nemlig Kystsikringen ved Fakse Ladeplads. Fakse Ladeplads eller Hylleholt Kommune, som det hedder, er en meget lille Kommune, men den har en lang Vejstrækning langs Stranden, der Gang efter Gang har været udsat for Ødelæggelser af Vandet og paadraget Kommunen meget betydelige Udgifter. Denne mangelfulde Kystsikring medfører en stadig Uro hos dem, der bo langs Vejen, og hvis Huse ere stærkt truede. Højvande og Storm kunne let medføre Ruin for en hel Mængde Mennesker, der ere udsatte for at faa de Boliger, de nu en Gang have skaffet sig, ødelagte. Der blev i forrige Samling indbragt et Andragende fra Beboere og Sogneraadet dernede om Statsforanstaltninger til Sikring af denne Vejstrækning. Jeg tillod mig at stille et Forslag udenfor Betænkningen til Gunst for dette Andragende, men det blev afvist af den højtærede Minister under Henvi- ning til, at Sagen var under Overvejelse af Vandbygningsdirektøren. Jeg formoder, at disse Overvejelser nu maa være endte, og jeg henleder derfor den højtærede Ministers Opmærksomhed paa dette Spørgsmaal. Kommunen er, som sagt, lille og fattig og ikke i Stand til selv at afholde de betydelige Udgifter ved en saadan Kystsikring. Staten anvender jo betydelige